

Тајни живот прича

Из ове књиге сазнајемо да приче воде свој тајни живот. Свака има своје проблеме и оно што их мучи као и нас децу. Тако на пример, ова уводна прича уопште није хтела да буде уводна, већ је хтела да постане прича о лепотици која је спавала све док принц није дошао да је пробуди пољупцем. О следећој причи нећу моћи да вам причам јер је одлучила да побегне. Ове приче што једна на другу личе су се посвађале јер нису могле да се договоре која је права, а која само личи на праву. У причи која не може да заврши саму себе десило се то да је промаја ушла у пужеву кућицу. Она се жалила како јој је ту тесно. Писац је позвао причу да нам себе исприча до краја, али она није знала како то да уради. Затим смо упознали једну размажену причу која је стално нешто извољевала и никад није била задовољна. Чак се и са писцем посвађала. Али су на крају ипак успели да се договоре и реше оно што је мучило причу. Ето видите, није лако ни причама, као на пример оној "Ко чита не скита". У њој живи вук који не зна да чита и страшно се постидео због тога. И тада му је синнула идеја да крене у књигу у којој неће бити незналица. Тако је на ред дошла прича коју писац није хтео да напише јер су се његови јунаци међусобно свађали. А њега су увредили. Празна прича је била збуљена јер није знала како треба да изгледа, па је отишла код лекара који је успео да је излечи тако што је одређене догађаје убацио у њу и тако јој вратио осмех. А у књизи је и једна забринута рупа јер није била ни на чему, све док се писац није досетио да од ње направи причу. Сад кроз њу може да се провири и ова наша рупа је сада срећна и задовољна. Да није било рупе, прича би изгубила смисао, не би се могла видети. Ух, шта све писац може....а једном је наишао на алергичну причу која га је оптужила да кија због њега, али писац се досетио и рекао да је разгледач и упозорио нас да будемо опрезни да нас прича не препозна. У књизи се појављује и господин, ни мање ни више, него господин Зид, неписмени, ижврљани и неуредни зид, па је замолио огласну таблу која је била поред њега да га научи да чита. Када је познати сликар угледао жврљотине на зиду, решио је да од њега направи уметничко дело. Шта све може уметничко око... Неке приче су досадне и од њих нам се зева. Тако смо упознали Зегомира, најталентованијег зевача на свету. Његово зевање је било толико заразно, да су сви око њега зевали.... Јел вам се некада десило да се нађете у друштву неког Зегомира? Ако јесте, онда знате како је то. Прича за крај....или за нови почетак...у њој писац и прича разговарају...договарају се какав ће бити тај крај.....

Размишљам да ли краја причама уопште има...колико прича ће пронаћи читаоци и колико ће прича пронаћи своје писце....можда мене, можда Дејана Алексића....

Маша Матијевић 3/2